

Förslag till lag om ändrad lydelse af 25 § utsökningslagen.

Invänder gäldenär, att den handling, hvarå krafvet grundas, icke är gällande mot honom förty att han blifvit tvungen eller förledd att utgifva densamma; och visar han sannolika skäl för invändningen; varde ock målet förvisadt till domstol, där ej gäldenären försummat att tvånget eller förledandet anmäla och kungöra såsom i 26 § stadgas.

Förslag till lag om ändrad lydelse af 10 § 2 mom. i förordningen den 10 Augusti 1877 om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende därå iakttagas skall.

Invänder den, som utgifvit löpande skuldebref, hvarom i föregående punkt sägs, att skuldebrefvet icke är gällande mot honom, och grundar sig invändningen å förhållande, som afses i 30—34 §§ lagen om aftal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område, vare den invändning utan verkan mot den, som efter öfverlåtelse blifvit innehafvare af skuldebrefvet och därvid var i god tro.
